

ze zákona nelze nikterak dovoditi, že uvedená povinnost rodičů sahá jen do doby zletilosti dětí.

(Nález z 8. června 1931, č. 1307/29.)

5812.

Daň z obohacení (darovací): I. Poskytnutí prostředků k nastoupení živnosti rodiči synovi na účet budoucího dědickeho podílu nelze kvalifikovati jako dar podle § 30 cis. nař. č. 278/1915. — II. Poskytnutí věna rodiči dceři podléhá podle § 31 č. 1 cis. nař. č. 278/1915 dani darovací jen, byla-li ve smyslu § 30 odst. 2 cit. cis. nař. o tomto právním jednání zřízena listina.

(Nález z 8. června 1931 č. 6942.)

Prejudikatura: k I. Boh. F 4750/29, k II. Boh. F 3542/27 a 3562/27.

5.813.

Poplatek nemovitostní (osvobození): Osvobození od převodního poplatku pro prodej novostaveb podle § 36 odst. 2 zákona č. 35/1923 Sb. nelze vztahovati na převody, uskutečněné směnou.

(Nález z 9. června 1931 č. 13.306/29.)

Soubor legislativy a judikatury. Oddělení judiciální.

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9572.

Předpisu § 142 obč. zák. jest obdobně použiti i v případě, není-li sice manželství rozvedeno nebo rozloučeno, avšak manželské společenství jest ve skutečnosti zrušeno.

Manželský otec není povinen platiti výživné, bylo-li dítě z jeho domácnosti svémocně oddalováno. Zpravidla není je povinen platiti, zdržuje-li se dítě proti jeho vůli bez podstatné příčiny mimo jeho domácnost. Lze je však na něm požadovati, když děti společný krb z důležitých příčin opustiti musely, nebo podle soudního rozhodnutí opustiti byly oprávněny.

Otázku, zda bylo dítě manželskému otci po právu odebráno, jest řešiti v nesporném řízení.

(Rozh. ze dne 25. ledna 1930, R I. 4/30.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9612.

Stát není oprávněn, pokud nebyla pravoplatně vyslovena odúmrt, napadati opatření pozůstalostního soudu o dědické přihlášce aniž usnesení o vydání odevzdací listiny dědicům.

(Rozh. ze dne 6. února 1930, R I. 29/30.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9578.

Není-li pozůstalostní řízení dosud skončeno, lze nárok na vpočtení daru podle § 785 obč. zák. uplatňovati návrhem u pozůstalostního soudu. Nepominutelný dědic jest oprávněn žádati, by byly v nesporném řízení odhadnuty nemovitosti zůstavitelem za živa postoupené. Povšechné popření, že nejde o zastřené darování, není ještě důvodem k odkázání věci na pořad práva podle § 2 čís. 7 nesp. řízení. Způsob odhadu, nesvolí-li vlastníci postoupených (darovaných) nemovitostí, již nejsou účastníky pozůstalostního řízení, by soudní komisař vkročil při odhadu na ony nemovitosti.

(Rozh. ze dne 30. ledna 1930, R I. 8/30.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9570.

Společenstva podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. z.

Omezeno-li právo nahlížení v seznam značného počtu členů společenstva úředníkem společenstva na několik málo minut denně, jest to podstatným obmezením práva nahlížení v tento seznam.

Právo nahlédnouti do seznamu členů, zahrnuje v sobě i právo činiti si výpisy, po případě poříditi si i jeho opisy.

(Rozh. ze dne 24. ledna 1930, Rv II. 300/29.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9600.

I pro přeměnu společnosti s r. o. v akciovou společnost jest obdobně použiti předpisu § 96 zákona o společnostech s r. o. v otázce vzdání se likvidace. V usnesení, že se zrušuje společnost s r. o. a přeměňuje v akciovou společnost, není ještě usnesení o zřeknutí se likvidace zanikající společnosti s r. o.

(Rozh. ze dne 1. února 1930, R I. 12/30.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9609.

Poznámka zahájeného dražebního řízení nebrání účinnosti záznamu zástavního práva v pořadí poznámky.

Pro nabytí zástavního práva v pořadí poznámky stačí, bylo-li před poznámkou udělení příklepu zaznamenáno, předpokládajíc, že knihovní věřitel prokáže při rozvrhovém roku, že záznam zástavního práva byl do tohoto okamžiku spraven, pokud se týče, že lhůta ke spravení ještě neuplynula.

(Rozh. ze dne 1. února 1930, R II. 12/30.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9636.

Od úmrtí zůstavitele do doby, kdy bude pozůstalost odevzdána dědicí, jsou pozůstalostní věřitelé oprávněni domáhati se zaplacení pohledávek za zůstavitelem na pozůstalosti, nikoliv na dědicí. Lhostejno, zda se dědic přihlásil k pozůstalosti s dobrodiním soupisu, či bez tohoto dobrodiní.

(Rozh. ze dne 8. února 1930, Rv I. 729/29.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9651.

Smír, jímž se manžel při rozvodu manželství od stolu a lože zavázal platiti manželce výživné, pozbývá platnosti opětným spojením manželů, leda, že strany při uzavření sníru vyjádřily jiný úmysl.

(Rozh. ze dne 14. února 1930, Rv II. 203/29.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9625.

Společnosti s r. o.

Zřízení samostatné prokury nevdá, že společenská smlouva výslovně nepředvidá zastupování a znamenání firmy prokuristou, aniž okolnost, že jednatelé podle společenské smlouvy zastupují a znamenají firmu kolektivně.

(Rozh. ze dne 7. února 1930, R I. 1029/29.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9641.

Pozůstalostní soud byl povinen zajistiti odkaz nezletilcův již před vydáním odevzdací listiny, třebas dědicí popírali platnost posledního pořízení, jen když pozůstalostní soud shledal, že poslední pořízení vyhovuje po formální stránce zákonu. Tím není zabráněno dědicům, by se za podmínek § 228 c. ř. s. nedomáhali zápornou určovací žalobou výroku,

zda poslední pořízení jest z důvodu jimi namítaného platné čili nic.

(Rozh. ze dne 13. února 1930, R I. 61/30.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9851.

Rízení o výzvě k návratu do manželského společenství (vládní nařízení ze dne 27. června 1919, čís. 362 sb. z. a n.), jest podle své povahy řízením nesporným. Nelze vyhověti návrhu na zrušení usnesení vyzývajícího k návratu do manželského společenství.

(Rozh. ze dne 25. dubna 1930, R I. 275/30.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9862.

Úplaty za postoupení živnosti nejsou zapovězeny v § 20 (1) zákona o ochraně nájemců ze dne 28. března 1928, č. 44 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 25. dubna 1930, Rv II. 571/29.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9842.

Vyžaduje se nejen materiální, nýbrž i formální totožnost společníka a přijatele. Nestačí, že v adrese jest vyznačena jako směnečník firma veřejně obchodní společnosti, kdežto směnku podepsali jako přijatelé veřejní společníci svými občanskými jmény.

(Rozh. ze dne 16. dubna 1930, Rv I. 557/30.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9873.

Není zákonem zakázáno, by se manželé z důležitých důvodů neshodli na tom, že budou po jistou dobu bydleti odděleně.

(Rozh. ze dne 2. května 1930, R I. 284/30.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9733.

Dokud nebyla pozůstalost přihlášením se dědicům odevzdána, nemohou věřitelé pozůstalosti žalovati dědice osobně, nýbrž jen pozůstalost zastoupenou přihlášenými se dědici. Byla-li podána žaloba přímo na dědice, jest ji pro tentokrát zamítnouti. Lhostejno, zda se dědici přihlásili bezvýjimečně, či s dobrodiním inventáře a že předmět pozůstalostního řízení byl za projednávání pozůstalosti odprodán a výtěžek rozdělen mezi dědice.

(Roz. ze dne 14. března 1930, Rv I. 789/29.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9700.

Postupem pohledávky z kupní ceny nepřechází na prodávatele postupníka vyhražené právo vlastnické.

(Rozh. ze dne 1. března 1930, Rv I. 740/29.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9755.

Třiletá promlčecí lhůta § 1489 obč. zák. počíná znalostí škody a škůdce tak úplnou a bezpečnou, že vystačí k podání žaloby. Lhůtu tu nelze počítati teprve od pravoplatnosti odsuzujícího rozsudku trestního soudu.

(Rozh. ze dne 21. března 1930, Rv I. 1127/29.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9853.

Formy notářského spisu podle § 101 (2) směn. zákona se nevyžaduje pro osoby jen slabozraké.

(Rozh. ze dne 25. dubna 1930, Rv I. 576/30.)

*

2. Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9797.

Nárok na zaplacení smluvní pokuty není vázán na důkaz neb aspoň na tvrzení skutečně vzešlé škody. Bylo-li na zaplacení smluvní pokuty uznáno rozsudkem pro zmeškání podle § 442, prvý odstavec c. ř. s., není právního základu pro zmírnění pokuty. Nebylo-li ani v žalobě ani ve smlouvě zmínky o solidárním závazku osob zavázaných k zaplacení smluvní pokuty, nelze odsouditi k jejímu solidárnímu plnění.

(Rozh. ze dne 4. dubna 1930, Rv I. 421/30.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9825.

Rukojmí nemá proti hlavnímu dlužníku nároku na náhradu útrat sporu a exekuce, vzešlých vymáháním zaručeného dluhu proti rukojmímu.

(Rozh. ze dne 12. dubna 1930, Rv I. 274/29.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9805.

V Československu nelze vésti exekuci na základě soudních smírů, dojednaných v Německu.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1930, R I. 232/30.)

*

Uveřejněno: Přehled rozhodnutí z r. 1931, str. 100.

Nepřihlášení knihovně zajištěných nedoplatků veřejných dávek k dražbě reality má za následek jenom to, že se má za to, že se veřejný orgán spokojuje převzetím pohledávky vydražitelem a nežádá hotového zaplacení (§ 171 ex. ř.), nemá však vlivu na pořadí těchto dávek. Nezáleží na tom, že z pozemkové knihy neplyne, že pro knihovně zajištěný nedoplatek dávky ještě trvá přednostní zákonné zástavní právo nebo že zaniklo promlčením, je-li to patrné z přihlášky k rozvrhu, když její obsah v tom směru nebyl popřen. Knihovně zajištěné nedoplatky dávek na pojištěném nemocenské pojišťovny požívají přednostního zástavního práva za stejných podmínek jako daň výtěžková, t. j. nyní v rozsahu stanoveném § 265 zák. o přímých daních.

(Rozh. ze dne 21. března 1931, R II. 498/30.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9826.

I nepřihlášené pohledávky podléhají vyrovnání. Jde na nebezpečí vyrovnacího dlužníka, neplatí-li nepřihlášené dluhy, ať tak učinil z jakékoliv příčiny, třeba nezaviněně.

(Rozh. ze dne 12. dubna 1930, Rv II. 549/29.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9714.

Nejde-li o podvod nezáleží s hlediska § 449 obč. zák. vůbec na tom, zda nový knihovní nabyvatel věděl o dřívějším mimoknihovním zřízení.

(Rozh. ze dne 8. března 1930, R II. 62/30.)

*

Uveřejněno: sb. min. spr. civ. čís. 958.

Odepřel-li rejstříkový soud zápis usnesení na zrušení a likvidaci společenstva do společenstevního rejstříku, ježto nebyl prokázán souhlas berní správy se zápisem, jest posuzovati společenstvo tak, jakoby nebylo v likvidaci a musí společenstvo proto míti představenstvo.

(Rozh. ze dne 24. ledna 1931, R I. 1010/30.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9896.

Placením jednoho z přijatelů zaniká celá směnečná pohledávka a jest směnku ihned vrátiti.

(Rozh. ze dne 8. května 1930, Rv I. 448/30.)

*

Uveřejněno: Soudcovské listy čís. 876.

I smíšené darovací smlouvy lze pro hrubý nevědek odvolati (§§ 948, 949 obč. zák.)

(Rozh. ze dne 6. března 1931, Rv I. 278/30.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9916.

Nájemník, jenž složil stavební příspěvek, nemůže se domáhati jeho vrácení, třebaž byla nájemní smlouva pronajímatelem předčasně zrušena, bylo-li v nájemní smlouvě ustanoveno, že nájemce nemá nárok na vrácení stavebního příspěvku, ani kdyby byla nájemní smlouva pronajímatelem předčasně zrušena pro nesplnění závazků převzatých nájemcem ve smlouvě.

(Rozh. ze dne 15. května 1930, Rv I. 770/30.)

*

Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9951.

Vymáhající věřitel, zabavivší společenský podíl komplementáře komanditní společnosti, jest oprávněn vypověděti společenskou smlouvu za povinného. Povinný nemůže se s ostatními společníky shodnouti na dissoluci a na vypořádání, jímž by se dotkl práv vymáhajícího věřitele a zkrátiti tak jeho nárok na to, co přísluší povinnému buď následkem likvidace nebo usneseného snad vyloučení.

K platnosti výpovědi smlouvy komanditní společnosti se vyhledává, by byla řízena na všechny ostatní společníky (komplementáře i komanditisty). Pro výpověď není zákonem předepsána forma, stačí dopis i na společnost, jen když se všichni společníci následkem tohoto dopisu o výpovědi dozví nebo alespoň podle okolností musí dověděti.

(Rozh. ze dne 31. května 1930, R I. 268/30.)

*

Uveřejněno: Právník z r. 1931 str. 210.

Právo na zrušení spoluvlastnictví může spoluvlastník uplatňiti kdykoliv a bez ohledu na prospěch či škodu ostatních spoluvlastníků. Žádost za naturální rozdělení věci je však zamítnouti, nelze-li věc rozdělití vůbec nebo bez značného znehodnocení a žádá-li aspoň jeden spoluvlastník, aby věc byla prodána v soudní dražbě. Mimo to budiž rozdělení odloženo, předejde-li se tím škodě, ke které by musilo dojiti, kdyby věc byla rozdělena okamžitě a v nevhodnou dobu. Zájmy sousedů jsou při zrušení spoluvlastnictví zcela lhostejné.

(Rozh. ze dne 9. ledna 1931, Rv II. 892/29.)

Z E D N E

Náš nízký tarif notářský zdá se ještě některým kruhům příliš vysoký. Jak známo, platí skoro po celou dobu války od r. 1907 až do r. 1917 starý notářský tarif z r. 1871 a ohledně soudního komisařství dokonce od r. 1855, ačkoliv od té doby se poměry hospodářské velice změnily a veškeré potřeby životní přidražily. V roce 1917 na naléhání kruhů notářských, když ve válce životní potřeby stouply 10ti až 100násobně, zvýšilo ministerstvo spravedlnosti za starého Rakouska sazby notářské milostivě o celých !!! 20%. Po převratu podařilo se našemu úsilí dosíci nového tarifu z r. 1921, jenž jakž takž vyhovoval našim požadavkům, nikoliv však úplně. Měl ale tu přednost, že neobsahoval maximálních hranic. Notářská komora Pražská a Spolek náš domáhají se lepší úpravy tohoto tarifu a tu ministerstvo spravedlnosti slíbilo, že zavede notářský tarif zvýšený, když zvýší notáři svému personálu platy a vyzvalo komory, aby učinily návrh. To se stalo a po delších debatách u ministerstva byl návrh ten zásadně přijat. Notáři důsledkem toho zvýšili svému personálu platy, avšak ke zvýšení tarifu nedošlo. Naopak r. 1923 byl proti všemu nadání tarif notářský valně snížen a což nej-

horšího jest, zavedeny byly opět nespravedlivé a nesociální maximální hranice. Tarif ten platí dosud, a jest nejnižším tarifem notářským ve všech evropských státech. Gremium obchodníků v Praze podalo nyní u ministerstva spravedlnosti i u Obchodní komory Pražské stížnost co do vysokých sazeb notářských, požadujíc, aby sazby ty byly sníženy.

Ve stížnosti své vyjadřuje se Gremium velmi pohrdlivě o naší činnosti a našem úřadování, jako by úkony notářské vesměs byly pouze šablonovité, nevyžadovaly žádné duševní práce a znalosti práva. Notářská komora Pražská podala za tou příčinou ihned ministerstvu spravedlnosti a Obchodní komoře Pražské náležitě odůvodněné ohražení a zvláštním příspěvem vysvětlilo Gremium, jaká vlastně jest funkce notářská, čeho všeho vyžaduje, jak nízký jest náš tarif u porovnání k několikrátě zvýšenému tarifu advokátnímu a jak smyšlně nízký jest tarif československý oproti notářským tarifům jiných evropských států.

Snížení nynějšího tarifu notářského, do jehož nízkosti jsme si stále stěžovali, žádajíc jeho náležitou úpravu zvýšení a zrušení maximálních hranic — znamenalo by přímo katastrofu pro celý náš stav.

Nová notářská místa. Ministerstvo spravedlnosti systemisovalo nová notářská místa a sice: v Chrudimí, Mladé Boleslavi, ve Slaném a 4 v Praze, v obvodech okresních soudů pro Prahu — jih, sever, východ a západ. Systemisaci tu nepokládáme za šťastnou za nynější hospodářské tísně, kdy všude zaměstnanost klesá, kdy každý, ať obchodník, průmyslník živnostník neb rolník se uskrovnuje, kdy listinná agenda vůči hledě se ztenčuje a rvána jest z rukou notářů pokoutníky a kdy následkem toho agenda notářská u každého notáře klesla nejméně na polovic. Pochybujeme, že nově jmenovaní notáři se uchytí a jistě bude trvati dlouhá léta, nežli dosáhnou těch příjmů, které mají nyní buď jako notáři či jako kandidáti. Další důsledek toho bude, že dosavadní notáři budou museti restringovati svůj personál, klesne jejich obrat a tím i daň výdělková, důchodová a obratová.

Valná hromada odbočky spolku čs. notářů v Brně. Odbočka spolku čs. notářů pro zemi moravsko-slezskou v Brně konala v neděli dne 13. prosince 1931 svoji řádnou valnou hromadu v zasedací síni vrchního soudu v Brně. Za účasti 42 členů (26 notářů, 16 kandidátů) zahájil předsedající p. prezident olomoucké komory Dr. Josef Tognier jednání, vzpomenuv zemřelých členů p. notářů Fantyše z Klobouk u Brna a Kalmana z Uher. Ostřohu, jejich památka byla uctěna povstáním.

Po té přednesl p. profesor Masarykovy university Dr. Jaromír Sedláček přednášku na thema: »Versio in reum a exekuce«, v níž velmi vyčerpávajícím a názorným způsobem pojednal o všech otázkách této materie se týkajících. Byl vylechnut se živým zájmem a souhlasem všech přítomných.

Ve své zprávě jednatel kand. notářství Konečný z Brna konstatoval, že uplynulý rok nepřinesl pokroku v přípravě notářského řádu a ani ulehčení notářům, úřadujícím ve smíšeném území, vydáním ministerských směrnic. Zmínil se o pohybech ve stavu členstva a celoroční činnosti spolku, referoval o práci přípravného výboru, který na kolegiu brněnské komory dne 18. října 1931 byl zvolen ke zřízení pensijního spolku čs. notářů. S potěšením zjistil i, že knihovna spolku byla nyní řádně umístěna v kancelářských místnostech p. notáře Dr. Javírka v Brně, Náměstí svobody č. 16, kde možno knihy tam zařazené si vyžádati.

Pokladník p. notář Dr. Kroutil z Bučovic uvedl, že za poslední správní rok bylo příjmu 1.480 Kč a vydání 410.80 Kč. Jmenní spolkové jest nyní 8.511.01 Kč.

Ve volbách zvoleni dosavadní členové výboru i čimovníci. Volný návrh p. notáře J. Vetchého z Olomouce o pokoutnictví přikázán výboru k projednání.

Nejbližší členská schůze stanovena na druhou neděli v lednu s referátem Dr. Chloupka z Břeclavě: »Poznámka pořadí«.

V ustavující schůzi výboru pak za předsednictví starosty Dr. Josefa Tognera, zvolen místostarostou Dr. František Weiner z Brna, pokladníkem Dr. František Kroutil z Bučovic a jednatelkou kandidát notářství K. Konečný z Brna, Zelný trh č. 12. — Kný.

Odbočka spolku čs. notářů v Brně.

V Brně, Zelný trh 12, dne 14. prosince 1931.

K. Konečný, t. č. jednatel.